

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 grudnia 2014 roku - nr (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że I. A. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność - płatnikiem składek A. A.

- nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 października 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek za październik 2014 roku złożył za I. A. imienny raport miesięczny o należnych składkach i wypłaconych świadczeniach ZUS RCA, w którym została wykazana podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9.365,00 zł. Krótko po dokonaniu zgłoszenia - tj. w dniu 30 października 2014 roku - płatnik wystąpił do ZUS o wypłatę zasiłku macierzyńskiego oraz rodzicielskiego za okres od 1 listopada 2014 roku do 30 października 2015 roku. Organ rentowy wskazał, że faktyczne podjęcie przez I. A. współpracy jest niewiarygodne. A. A. choć prowadzi działalność już od 2011 roku zgłosił swoją żonę do ubezpieczeń dopiero od dnia 1 października 2014 roku, mając świadomość, że I. A. przez długi czas nie będzie mogła wykonywać żadnych czynności w ramach prowadzonej działalności. Podczas jej nieobecności nie zatrudnił też nikogo, kto przejąłby te obowiązki. ZUS wziął też pod uwagę fakt, że od grudnia 2011 roku I. A. nie miała innego tytułu do ubezpieczenia chorobowego, dającego jej prawo do zasiłku macierzyńskiego i rodzicielskiego. Złożone dokumenty księgowe nie potwierdziły też wyjaśnień płatnika, że zatrudnienie I. A. związane było z poprawą sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Jednocześnie są one dla ZUS tylko dowodem na okoliczność ich sporządzenia. Opłacanie składek od maksymalnej podstawy za I. A. przez miesiąc przed powstaniem niezdolności do pracy było w ocenie ZUS związane jedynie z zamiarem skorzystania z wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W listopadzie, który nie wchodzi już do podstawy wyliczenia zasiłku, płatnik wykazał minimalną podstawę składek w wysokości 2.247,60 zł. Wynagrodzenie wskazane w październiku 2014 roku jest ponadto ponad 5-krotnie wyższe od wynagrodzeń pracowników zatrudnionych u płatnika na stanowiskach kierowców na terenie UE, a także wyższe niż podstawa wymiaru składek zadeklarowana przez samego płatnika. Zdaniem ZUS jest to niemożliwe ze względu na niskie dochody płatnika. Celem I. A. i płatnika było zatem jedynie stworzenie pozoru istnienia współpracy, aby uzyskać jak najwyższe świadczenia z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą i macierzyństwem. Faktyczna współpraca od dnia 1 października 2014 roku w ocenie ZUS nie nastąpiła.

/decyzja - k. 73 - 82 akt ZUS/

Odwołania od ww. decyzji złożyli w dniu 30 stycznia 2015 roku I. A. oraz A. A.. Wnosili o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, że I. A. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność u płatnika składek A. A. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 października 2014 roku. Zdaniem skarżących ZUS nie udowodnił, że nie doszło do faktycznego nawiązania współpracy w dniu 1 października 2014 roku. Wnioskodawcy podnosili, że czynności w ramach współpracy były rzeczywiście wykonywane,

a więc nawet jeśli motywacją do nawiązania współpracy było uzyskanie tytułu ubezpieczeń, ma to znaczenie drugorzędne. Wskazywali, że wnioskodawczyni nadal wykonuje szereg obowiązków koniecznych dla prowadzenia działalności przez A. A. - zajmuje się pozyskiwaniem zleceń na giełdzie transportowej, kontaktuje się z kontrahentami, pilnuje spraw księgowych, wyjaśnia bieżące sprawy w urzędach. Posługuje się przy tym pełnomocnictwem. Jest też upoważniona do wystawiania i podpisywania faktur. Wnioskodawczyni stwierdziła, że powierzone jej obowiązki można pogodzić

z wychowywaniem dziecka. Zdaniem wnioskodawców decyzja ZUS z dnia 23 grudnia 2014 roku - nr (...) - jest nieprawidłowa i krzywdząca.

/odwołanie - k. 2 - 8; odwołanie - k. 2 - 8 akt VIII U 565/15/

W odpowiedzi na odwołania złożonej w dniu 2 marca 2015 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołania - k. 42 - 44, odpowiedź na odwołania - k. 42 - 44 akt VIII U 565/15/

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych połączył sprawę o sygn. VIII U 565/15 ze sprawą o sygn. akt VIII U 564/15 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie - k. 50 akt VIII U 565/15/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawców poparł odwołania. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołań oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości 60 zł od każdego z wnioskodawców.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku - 00:01:11 - 00:14:21 - płyta - k. 240/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

A. A. od dnia 4 lipca 2011 roku prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. A. w miejscowości S.. Przedmiotem tej działalności jest międzynarodowy transport drogowy towarów.

/zaświadczenie - k. 50; zeznania wnioskodawcy A. A. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:03:08 - 00:19:10 - płyta - k.145; zeznania wnioskodawczynie - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:34:47 - 00:47:20 - płyta - k.145/

W okresie od stycznia do grudnia 2014 roku wnioskodawca zatrudnił 3 pracowników na stanowiskach kierowców z minimalnym wynagrodzeniem, z tym że S. C. pracował od 14 marca do 1 sierpnia 2014 roku, M. P. pracował od 18 sierpnia do 7 listopada 2014 roku, a M. W. od 7 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku. Obecnie wnioskodawca nie zatrudnia już pracowników. Wnioskodawca sam kieruje pojazdami i zajmuje się transportem.

/zestawienie - k. 51 - 52; zeznania wnioskodawcy A. A. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:03:08 - 00:19:10 - płyta - k.145/

Księgowość wnioskodawcy prowadzi księgowa A. W..

/zeznania wnioskodawcy A. A. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:03:08 - 00:31:49 - płyta - k.145; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 01:10:35 - 01:21:01 - płyta - k.145/

Wnioskodawczynie I. A. w okresie od 1 czerwca 2010 roku do 30 października 2010 roku współpracowała z (...) sp. z o.o. w W.. Od tego czasu wnioskodawczynie pozostawała na utrzymaniu męża.

/zaświadczenie - k. 100; zeznania wnioskodawczynie - e-protokół z dnia 6 października 2016 roku - 00:12:50 - 00:19:13 - płyta - k. 211 w zw. z e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:34:47 - 00:47:20 - płyta - k.145/

A. A. od dnia 1 października 2014 roku zgłosił I. A. do obowiązkowych ubezpieczeń: emerytalnych, rentowego i wypadkowego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą.

/okoliczności bezsporne/

I. A. i A. A. są małżeństwem.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawczyni I. A. od początku pomagała wnioskodawcy w prowadzeniu działalności.

/zeznania wnioskodawcy A. A. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:03:08 - 00:19:10 - płyta - k.145; zeznania świadka M. B. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:57:06 - 01:10:35 - płyta - k.145; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 01:10:35 - 01:21:01 - płyta - k.145; zeznania świadka H. A. - e-protokół z dnia 5 maja 2016 roku - 00:03:54 - 00:20:25 - płyta - k. 178/

Wnioskodawczyni działając z upoważnienia płatnika zajmowała się wystawianiem faktur, kontaktowała się z urzędami, gromadziła dokumentację i zawoziła ją księgowej, wyszukiwała oferty w Internecie. Wnioskodawczyni zajmowała się najwyżej przez ok. 1 - 2 godzin dziennie.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 6 października 2016 roku - 00:12:50 - 00:24:35 - płyta - k.211 w zw. z e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:34:47 - 00:47:20 - płyta - k.145; zeznania wnioskodawcy A. A. - e-protokół z dnia 6 października 2016 roku - 00:24:35 - 00:29:35 - płyta - k.211 w zw. z e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:03:08 - 00:19:10 - płyta - k.145; zeznania świadka M. B. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:57:06 - 01:10:35 - płyta - k.145; zeznania świadka A. W. - e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 01:10:35 - 01:21:01 - płyta - k.145; zeznania świadka H. A. - e-protokół z dnia 5 maja 2016 roku - 00:03:54 - 00:20:25 - płyta - k. 178/

Wnioskodawczyni składała z upoważnienia płatnika swoje podpisy na fakturach wystawianych przez A. A. w okresie od listopada 2012 do grudnia 2014 roku. Składała też podpisy na fakturach wystawianych wnioskodawcy przez jego kontrahentów.

/faktury - k. 9 - 40 i k. 101 - 119; k. 169/

Podpisy wnioskodawczyni znajdują się też w korespondencji mailowej prowadzonej w imieniu A. A..

/wydruk korespondencji elektronicznej - k. 121 - 140/

Wnioskodawca sporządził dokument pełnomocnictwa dla I. A., który upoważniał ją do występowania w jego imieniu - również przed urzędami, sądami oraz do podpisywania faktur i umów, odbioru i kwitowania dokumentów, korespondencji, przesyłek i należności.

/pełnomocnictwo - k. 41/

Przychody z działalności wnioskodawcy w 2014 roku wyniosły 606.266,47 zł
a wydatki 563.343,20 zł.

/księga przychodów i rozchodów - k. 53 - 93; informacja skarbową - k. 171; k. 189; zestawienie - k. 191 - 194/

W dniu 12 marca 2014 roku wnioskodawca zakupił ciągnik siodłowy za 78.720,00 zł.

/faktura - k. 213/

Ciąża wnioskodawczyni została potwierdzona w badaniu ginekologicznym w dniu 19 marca 2014 roku. Wnioskodawczyni od dnia 27 - 29 września 2014 roku trafiła do szpitala w 31 tygodniu ciąży z powodu zagrożenia przedwczesnym porodem. Zalecono wnioskodawczyni oszczędzający tryb życia. W dniu 15 listopada 2014 roku wnioskodawczyni urodziła dziecko.

/dokumentacja medyczna - k. 96 - 98 verte; akt urodzenia - k. 99; dokumentacja medyczna

- k. 196; zeznania świadka H. A. - e-protokół z dnia 5 maja 2016 roku - 00:03:54 - 00:20:25 - płyta - k. 178; zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 6 października 2016 roku - płyta - k.211 w zw. z e-protokół z dnia 1 grudnia 2015 roku - 00:34:47 - 00:47:20 - płyta - k.145/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS oraz tylko częściowo na podstawie zeznań wnioskodawców oraz świadków.

Za niewiarygodne trzeba uznać twierdzenia wnioskodawców na temat motywów zgłoszenia I. A. do ubezpieczeń jako osoby współpracującej z prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą A. A.. Wnioskodawcy najpierw zgodnie twierdzili, podobnie jak świadkowie, że wnioskodawczyni od samego początku pomagała mężowi w prowadzeniu działalności. Później jednak wnioskodawczyni zeznała, że pomoc ta zaczęła się dopiero w 2014 roku, kiedy to zwiększyła się ilość obowiązków wnioskodawcy a jednocześnie poprawie uległa jego sytuacja finansowa. Twierdzenia te nie znajdują jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Z dokumentów księgowych wnioskodawcy nie wynika, aby jego sytuacja finansowa uległa znaczącej zmianie w 2014 roku. Przez cały 2014 roku wnioskodawca zatrudniał

w danym czasie tylko jednego kierowcę - łącznie trzech. Trudno też przyjąć, że zgłoszenie wnioskodawczyni było powiązane ze zwiększoną ilością obowiązków wnioskodawcy, wobec zakupienia przez niego kolejnego auta, skoro zakupu tego dokonał w marcu,

a wnioskodawczyni została zgłoszona dopiero od października 2014 roku.

Wszystkim czynnościom, które wykonywać miała wnioskodawczyni, nadać należy raczej charakter okazjonalnej pomocy, co nie stanowi o współpracy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Czynności te obejmować miały jedynie wystawianie faktur, załatwianie spraw urzędowych, czy prowadzenie korespondencji internetowej. Reprezentowani przez pełnomocnika wnioskodawcy nie udowodnili jednak wykonywania tych czynności. Pracownik Urzędy Skarbowego nie rozpoznawała wnioskodawczyni,

a złożone faktury mogą być jedynie dowodem na okoliczności ich sporządzenia. Nawet jednak jeśli wnioskodawczyni faktycznie się tym zajmowała, to wbrew jej twierdzeniom, czynności te były podejmowane już od początku prowadzenia działalności przez jej męża

i mogły mieć charakter sporadyczny. Nie sposób bowiem uznać, że mała jednoosobowa działalność gospodarcza przy zatrudnianiu jednorazowo nie więcej niż jednej osoby, mogła stwarzać potrzebę częstego kontaktowania się z urzędami i wystawiania wielu faktur. Sama wnioskodawczyni zeznała, że praca ta nie zajmowała jej więcej niż godzinę do dwóch dziennie.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, że zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń od 1 października 2014 roku miało na celu jedynie uzyskanie tytułu ubezpieczeń i prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych w związku z ciążą i macierzyństwem. Wnioskodawczyni od 2010 roku nie miała żadnego tytułu ubezpieczeń. Nie została też wcześniej zgłoszona jako osoba współpracująca przez męża, ponieważ nie było do tego podstaw. Zgłoszenie wnioskodawczyni z dniem 1 października 2014 roku zbiegło się zaś z jej ciążą, co istotne ciążą zagrożoną, o czym świadczy dokumentacja medyczna. Dodać należy, że w chwili zgłoszenia do ubezpieczeń wnioskodawczyni była już w bardzo zaawansowanej ciąży. Pod koniec września musiała przez kilka dni przebywać w szpitalu, a w dniu (...) urodziła dziecko. Tym trudniej uwierzyć, że właśnie w tym czasie zakres powierzonych wnioskodawczyni zadań miał się znacząco zwiększyć, a wnioskodawca zdecydował właśnie wówczas przerzucić na nią ciężar wykonywanych dotychczas samodzielnie zadań.

Sąd ustalając stan faktyczny pominął dokumentację medyczną, która nie miała związku z przedmiotem sporu w niniejszej sprawie (k. 187) oraz dowód z zeznań świadka I. S., która nie miała żadnej wiedzy na temat spornych okoliczności sprawy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania nie są zasadne i jako takie podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na podstawie art. 13 ust. 5 powołanej ustawy osoby współpracujące - od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia do dnia zakończenia tej współpracy obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Artykuł 11 ust 2 ustawy stanowi zaś, że dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi wymienione m. in. w art. 6 ust. 1 pkt 5.

Jak stanowi art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 372 ze zm.) osobom objętym ubezpieczeniem społecznym przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i wysokości określonych ustawą w razie choroby i macierzyństwa.

W myśl art. 8 ust. 11 ustawy systemowej za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyzna oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

I. A. od dnia 1 października 2014 roku została zgłoszona obowiązkowo do ubezpieczeń: emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz dobrowolnie do ubezpieczenia chorobowego z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Jak ustalił Sąd, organ rentowy słusznie zakwestionował ważność tego zgłoszenia, ponieważ wnioskodawczyni faktycznie nie podjęła współpracy przy prowadzeniu działalności płatnika składek - A. A. w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej. Nie mogła zatem z tego tytułu podlegać ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej, powodującą obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych uznać należy taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy przez jego małżonka, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny małżonków dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu, jaki zapewnia ich współdziałanie przy tym przedsięwzięciu. Ocena, czy w konkretnej sytuacji pomoc świadczona przez małżonka może być uznawana za współpracę w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej, stanowiącą w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy podstawę do objęcia tej osoby obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, wymaga uprzednich ustaleń faktycznych co do charakteru i rodzaju tych czynności (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 maja 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II UK 286/07, publ. OSNP 2009/17-18/241).

Tylko takie rozumienie współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej odpowiada bowiem celom ustawy systemowej, wyrażającym się przymusem ubezpieczenia, na zasadzie równości, wszystkich zarobkujących własną pracą, niezależnie od podstawy jej świadczenia (tak też Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 lutego 2012 r., III AUa 1581/11, publ. OSA 2013/8/108-120, podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2012 r., III AUa 445/12, LEX 1220774).

Ponadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 6 stycznia 2009 roku, sygn. akt II UK 134/08 (publ. OSNP 2010/13-14/170, OSP 2011/4/37) określił cechy konstytutywne pojęcia: "współpracy przy działalności gospodarczej",

o której mowa w art. 8 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wskazując, że są nimi występujące łącznie: a) istotny ciężar gatunkowy działań współpracownika, które nie mogą mieć charakteru wtórnego, b) bezpośredni związek z przedmiotem działalności gospodarczej, c) stabilność i zorganizowanie oraz d) znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót (podobnie SN w wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r., sygn. akt II UK 315/09).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, uznać należy, że zgromadzony materiał dowody nie pozwala na przyjęcie, że wnioskodawczyni współpracowała z A. A. od dnia 1 października 2014 roku. Podejmowane przez nią w tym okresie czynności mogły mieć charakter co najwyżej sporadyczny i pomocniczy, nie była to z pewnością stała i systematyczna współpraca. Rola wnioskodawczyni na pewno nie przekładała się również na dochody z prowadzonej przez męża - płatnika działalności. Okazjonalna pomoc nie może być traktowana jako współpraca przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Pomoc taka stanowi normalną konsekwencję obowiązku małżonków do wzajemnej pomocy oraz współdziałania dla dobra rodziny (art. 23 i 27 k.r.o.).

Jak ponadto stwierdził Sąd Najwyższy w cytowanym wcześniej orzeczeniu, czynności takie jak wystawianie faktur nie pozostają w bezpośrednim związku z prowadzoną działalnością, lecz stanowią realizację obowiązku podatkowego. Wskazać należy przy tym, że wnioskodawczyni jakiegokolwiek z podawanych czynności nie wykonywała w sposób systematyczny czy zorganizowany. Jej ewentualne działania nie miały również żadnego przełożenia na dochody z prowadzonej działalności.

Wnioskodawcy reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika nie udowodnili współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej, mimo że taki obowiązek spoczywał na nich a mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Jak ustalił Sąd, ciężar wnioskodawczyni była jedynym powodem zgłoszenia jej do ubezpieczeń jako osoby współpracującej, nie wiązało się to jednak z faktycznym wykonywaniem tej współpracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

oddalił odwołania wnioskodawców od decyzji ZUS I Oddziału w Ł. z dnia 23 grudnia 2014 roku, nr (...).

Ze względu na wynik postępowania Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013, poz. 490) i zasądził na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. od każdego z wnioskodawców po 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd zastosował ww. rozporządzenie z uwagi na datę wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji. Obecnie obowiązujące Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804) zmienione Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2016, poz. 1667) nie ma bowiem zastosowania do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem jego wejścia w życie - tj. przed 1 stycznia 2016 roku. Do czasu zakończenia takich postępowań w danej instancji stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z tego samego względu zastosowania nie miała nowelizacja Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013, poz. 490) wprowadzona § 1 pkt 3 b Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku (Dz. U. 2015, poz. 1078), która odnosiła się do spraw wszczętych po dniu 1 sierpnia 2015 roku (§ 2 i § 3 powołanego Rozporządzenia zmieniającego).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawców.

7.09.2017 roku

M.U.